

Sözleşme, fesih ve dava tarihleri itibariyle yürürlükte bulunup, somut olayda uygulanması gereken Borçlar Kanunu maddesinde yüklenicinin kasıt ve ağır kusuru ile akdî hiç veya gereği gibi yerine getirmemiş ve bilhassa ayıplı malzeme kullanılmış veya ayıplı bir iş meydana getirmiş olması sebebiyle açılacak davalar hariç olmak üzere istisna akdinden doğan bütün davaların 5 yıllık zamanaşımı süresine tabi olduğu hükmü getirilmiştir. Taraflar arasındaki sözleşmenin eser

sözleşmesi olduğu mahkemenin de kabulündedir. Aynı Kanun maddesinde zamanaşımının alacağın muaccel olduğu tarihten itibaren işlemeye başlayacağı kabul edilmiştir. Alacağın muacceliyeti için ihbar yapılması gerekmesi halinde zamanaşımı bu haberin verilebileceği günden itibaren işlemeye başlayacaktır. Borçlar Kanunu maddesinde zamanaşımının işlemesine engel olan ve tatil eden sebepler, ** maddesinde de zamanaşımını kesen sebepler sayılmıştır. Somut olayda

fesih iradesi yükleniciye
***tarihinde tebliğ
edilmekle o yüklenicinin
sözleşmeden doğan ve fesih
nedeniyle isteyebileceği
alacakları bu tarihte muaccel
olmuş ve zamanaşımı süresi
işlemeye başlamıştır.
Yüklenici tarafından iş
sahibi aleyhine irad
kaydedilen teminat mektubu
bedelinin iadesi istemi ile
açılan Ticaret
Mahkemesi'nin bozmadan sonra
dava konusu farklı olduğu
gibi aynı olsa dahi sadece o
davada talep edilen miktar
için zamanaşımını

keseceğinden eldeki asıl ve birleşen dosyasındaki davalarla ilgili zamanaşımını kesici etkisi yoktur. Yüklenici tarafından Borçlar Kanunu maddesindeki zamanaşımının işlemesine engel olan ve tatil eden sebepler ile az yukarıda sözü edilen dava dosyası dışında Borçlar Kanunu'nun 133. maddesindeki zamanaşımını kesen sebeplerin varlığı ileri sürülüp kanıtlanmamıştır. Bu durumda mahkemece asıl ve birleşen Ticaret Mahkemesi dosyasındaki davaların

zamanaşımı nedeniyle reddine karar verilmesi gerekirken yanlış değerlendirme ile asıl davanın kısmen kabulü, birleşen dosyadaki davanın esastan reddi doğru olmamış, kararın bozulması uygun bulunmuştur.

T.C. Yargıtay 15. Hukuk Dairesi

Esas No:2014/6829 Karar No:2015/880 K. Tarihi:20.2.2015
Mahkemesi :Ticaret Mahkemesi Yukarıda tarih ve numarası yazılı hüküm taraf vekillerince temyiz edilmiş, davacı-birleşen dosya davalısı vekili tarafından duruşma istenmiş olmakla duruşma için tayin edilen günde davacı vekili Avukat ... ve Avukat ... ile davalı vekili Avukat geldi. Temyiz dilekçelerinin süresi içinde verildiği anlaşıldıktan ve hazır bulunan taraflar avukatları dinlendikten sonra eksiklik nedeniyle mahalline iade edilen dosya ikmâl edilerek gelmiş dosyadaki kağıtlar okunduktan sonra işin gereği konuşulup düşünüldü: – K A R A R – Asıl ve birleşen davalar eser sözleşmesinden kaynaklanmış olup, asıl dava sözleşme feshedinceye kadar yapılan harcama ve masraflar sonucu uğranılan menfi zararın tahsili için yapılan ilâmsız icra takibine itirazın iptâli ve takibin devamı, birleşen Ticaret Mahkemesi'nin 2010/287 Esas sayılı dosyasındaki dava kâr kaybı alacağının tahsili istemlerine, birleşen Ticaret Mahkemesi'nin 2010/258 Esas sayılı dosyasındaki dava iş sahibi tarafından açılmış olup yüklenici tarafından İcra Müdürlüğü'nün 2008/14723 sayılı dosyasında iş sahibi aleyhine yapılan takipte fazladan yapılan ödemenin istirdadı için başlatılan ilâmsız icra takibine itirazın iptâli ve takibin devamı istemine ilişkindir.

Davaların birleştirilerek yapılan yargılaması sonunda asıl davanın kısmen kabulüne, birleşen Ticaret Mahkemesi'nin 2010/287 Esas sayılı dosyasındaki davanın reddine, birleşen Ticaret Mahkemesi'nin 2010/258 Esas sayılı dosyasındaki davanın kısmen kabulüne dair verilen karar, taraf vekillerince temyiz edilmiştir. 1-Dosyadaki yazılara, kararın dayandığı delillerle yasaya uygun gerektirici nedenlere ve özellikle delillerin takdirinde bir isabetsizlik bulunmamasına göre asıl ve birleşen 2010/287 Esas sayılı dosya davacısı 2010/258 Esas sayılı dosya davalısı yüklenici vekilinin tüm, davalı ve birleşen 2010/258 Esas dosya davalısı iş sahibi vekilinin aşağıdaki bendin kapsamı dışında kalan diğer temyiz itirazları yerinde görülmemiş reddi gerekmiştir. 2-Yüklenici tarafından iş sahibi aleyhine açılan asıl dava 23.10.2009 tarihli olup icra takibi de 15.07.2009 tarihinde yapılmıştır. Yine yüklenici tarafından iş sahibi aleyhine açılıp birleştirilen Ticaret Mahkemesi'nin 2010/287 Esas sayılı dosyadaki dava tarihi de 27.04.2010'dur. Davalı iş sahibi her iki dosyada da süresi içerisinde zamanaşımı def'inde bulunmuştur. Yanlar arasındaki sözleşme 05.05.1992 tarihlidir. Çeşitli tarihlerde zeyilnamelerle asıl sözleşmeye ilaveler yapılarak 2000 yılına kadar devam ettikten sonra iş sahibi belediye encümeninin 27.04.2000 tarihli kararı ile feshedilerek, fesih kararı yükleniciye 08.05.2000 tarihinde tebliğ edilmiştir. Sözleşme, fesih ve dava tarihleri itibarıyla yürürlükte bulunup, somut olayda uygulanması gereken 818 sayılı Borçlar Kanunu'nun 126/4 maddesinde yüklenicinin kasıt ve ağır kusuru ile akdî hiç veya gereği gibi yerine getirmemiş ve bilhassa ayıplı malzeme kullanılmış veya ayıplı bir iş meydana getirmiş olması sebebiyle açılacak davalar hariç olmak üzere istisna akdinden doğan bütün davaların 5 yıllık zamanaşımı süresine tabi olduğu hükmü getirilmiştir. Taraflar arasındaki sözleşmenin eser sözleşmesi olduğu mahkemenin de kabulündedir. Aynı Kanun'un 128. maddesinde zamanaşımının alacağın muaccel olduğu tarihten itibaren işlemeye başlayacağı kabul edilmiştir. Alacağın muacceliyeti için ihbar yapılması gerekmesi halinde zamanaşımı bu haberin verilebileceği günden itibaren işlemeye başlayacaktır. Borçlar Kanunu'nun 132. maddesinde zamanaşımının işlemesine engel olan ve tatil eden sebepler, 133. maddesinde de zamanaşımını kesen sebepler sayılmıştır. Yüklenici ile iş sahibi arasında imzalanan sözleşme nakit

bedeli karşılığı düzenlenmiş olduğundan tek taraflı fesih irade beyanı ve bu beyanın karşı tarafa ulaşmasıyla ayrıca karşı tarafın kabulüne veya mahkeme kararına gerek olmaksızın hukuki sonuçlarını doğurur. Sözleşmenin feshi ve fesih iradesinin karşı tarafa ulaşmasıyla tarafların sözleşmeden doğan hakları ile ilgili alacakları muaccel olur ve zamanaşımı da bu tarihten itibaren başlar. Somut olayda fesih iradesi yükleniciye 08.05.2000 tarihinde tebliğ edilmekle o yüklenicinin sözleşmeden doğan ve fesih nedeniyle isteyebileceği alacakları bu tarihte muaccel olmuş ve zamanaşımı süresi işlemeye başlamıştır. Yüklenici tarafından iş sahibi aleyhine irad kaydedilen teminat mektubu bedelinin iadesi istemi ile açılan Ticaret Mahkemesi'nin bozmadan sonra 2008/522 Esas numarasını alan davada, dava konusu farklı olduğu gibi aynı olsa dahi sadece o davada talep edilen miktar için zamanaşımını keseceğinden eldeki asıl ve birleşen 2010/287 Esas sayılı dosyasındaki davalarla ilgili zamanaşımını kesici etkisi yoktur. Yüklenici tarafından 818 sayılı Borçlar Kanunu'nun 132. maddesindeki zamanaşımının işlemesine engel olan ve tatil eden sebepler ile az yukarıda sözü edilen dava dosyası dışında Borçlar Kanunu'nun 133. maddesindeki zamanaşımını kesen sebeplerin varlığı ileri sürülüp kanıtlanmamıştır. Ticaret Mahkemesi'nin 2009/656 Esas sayılı dosyasındaki asıl davada icra takibi 15.07.2009, birleşen Ticaret Mahkemesi'nin 2010/287 Esas sayılı dosyasındaki dava tarihi 27.04.2010 olup alacağın muaccel olduğu ve zamanaşımının işlemeye başladığı 08.05.2000 tarihinden bu tarihlere kadar 818 sayılı Borçlar Kanunu'nun 126/4. maddesinde öngörülen 5 yıllık zamanaşımı süresi geçmiştir. Bu durumda mahkemece asıl ve birleşen Ticaret Mahkemesi'nin 2010/287 Esas sayılı dosyasındaki davaların zamanaşımı nedeniyle reddine karar verilmesi gerekirken yanlış değerlendirme ile asıl davanın kısmen kabulü, birleşen 2010/287 Esas sayılı dosyadaki davanın esastan reddi doğru olmamış, kararın bozulması uygun bulunmuştur. SONUÇ: Yukarıda 1. bentte açıklanan nedenlerle asıl ve birleşen Ticaret Mahkemesi'nin 2010/287 Esas sayılı dosya davacısı birleşen Ticaret Mahkemesi'nin 2010/258 Esas sayılı dosya davalısı yüklenicinin tüm, iş sahibinin diğer temyiz itirazlarının reddine, 2. bent uyarınca kabulü ile hükmün asıl ve birleşen 2010/287 Esas sayılı dosya davalısı, birleşen 2010/258 Esas

sayılı dosya davacısı iş sahibi yararına BOZULMASINA, 1.100,00 TL duruşma vekâlet ücretinin yüklenici şirketten alınarak Yargıtay duruşmasında vekille temsil olunan iş sahibi idareye verilmesine, aşağıda yazılı bakiye 125,80 TL temyiz ilam harcının temyiz eden davacı-birleşen dosya davalısından alınmasına, ödediği temyiz peşin harcının istek halinde temyiz eden davalı-birleşen dosya davacısına geri verilmesine, karara karşı tebliğ tarihinden itibaren 15 gün içinde karar düzeltme isteminde bulunulabileceğine 20.02.2015 gününde oybirliğiyle karar verildi.]]>